

protestantizmu. Wolfovo glasilo se jako togoti zaradi te dogodbe in dokazuje, da je isti prišel v Avstrijo z namenom, da bi se s svojimi lastnimi očmi poučil o novem verskem gibanju na Avstrijskem. Veseli nas, da nima Thunova vlada več razuma za študijska potovanja — takih-le Everlingov.

Ruski jezik na Nemškem — „Kölnische Zeitung“ se bavi s člankom z učenjem ruščine, katero priporoča zlasti trgovcem in vojaštvom. Častniki, ki znajo ruski, pridejo večinoma v generalni štab. Pa tudi častniki in uradniki vojne uprave in intendature morajo znati ruski. Isti list pravi, da sta ruščina (oziroma poljščina) in francoščina za Nemce mnogo potrebnejša jezika kakor italijanski in angleški. Povsod bi bilo dobro, ako bi se učili Nemci ruski, tako priporoča „Köln. Zeitung“; dalje priporoča, naj se ustanovi več kurzov za ruščino. Tako cenijo Velikonemci važnost in korist ruščine, na Slovenskem pa je po mnenju barona Heina — Gott sei Dank, učenje ruščine nepotrebno ter „panslavistično gibanje.“

Pogajanja o nagodbi. — Dne 9. t. m. so skupaj prišli ministri obeh državnih polovic v ogerski polovici, da se posvetujejo o nagodbi. Izmed avstrijskih ministrov so prisotni grof Thun, dr. Kaizl, baron Dipauli in grof Guločovski. Cesar je tudi sedaj v Budimpešti, a odpotoval bode kmalu v Gödölö.

Obrtnija.

Za našo obrtnost.

(Obrtnopolitična premissljevanja.)

V.

Že l. 1846. je slaven zgodovinar Macaulay v angleškem parlamentu ponosno svoje rojake opominjal, naj nikdar ne pozabijo, da bi mogla prvenstvu in nadvladi Angleške v svetovnem gospodarstvu nastati nevarnost samo od narodov, kateri bi bili duševno močnejši in naprednejši od Angležev. Veliki Monge pa je učil, da se zamore država rešiti iz objetja tuje obrtnosti samo s temeljito strokovno izobrazbo svojega prebivalstva.

V naši dobi se že splošno priznava, da tudi v moderno urejenem gospodarstvu naposled zmagajo najomikanejši in najizvežbanejši elementi, in da je poglavitno jamstvo trajnega razvoja obrtnosti, posebno pa rokodelstva, do vrhunca razvita strokovna in primerna splošna izomika.

Solidno rokodelstvo je v dobi neomejene obrtne prostosti trpelo in pojemalo poglavitno zategadelj, ker se je zapiralo tej resnici.

Splošno se dandanes uvideva, da je rokodelstvo po izdaji obrtnega reda iz l. 1859. jelo propadati v prvi vrsti vsled tega, ker je ta obrtni red napravil konec prejšnjim razmeram vajencev, torej strokovne izobrazbe bodočih samostojnih obrtnikov. V tem času popolne obrtne prostosti je bilo res nemogoče se kakega rokodelstva do dobra izučiti. Izučenje obrtnega zlasti rokodelskega naraščaja je bilo tedaj popolnoma zanemarjeno. Pogodbe glede vajencev in njih izučanja se navadno sploh niso sklepale, a če so se že sklenile, se ni nihče zanje menil in se jih ni nihče držal. Brezvestni mojstri so vajence smatrali kot njim na milost in nemilost izročene najce-

nejše delavske moči, in so jih časih uprav grozno izkoriščali.

Kdor se rokodelstva ni zamogel popolnoma izučiti, tudi ni znal napraviti dobrega in solidnega izdelka in je moral svoje izdelke — če jih je sploh hotel v denar spraviti — prodajati po najnižji ceni in največkrat še na upanje, včasih celo z izgubo. Tako je samega sebe ukraedel in povrh še z nesolidno konkurenco druge solidne rokodelce oškodoval, ali jih celo spravil na kant.

Taki in jednaki „rokodelci“ so zanesli konkurenčni boj tudi mej rokodelstvo in zmagovali so proti solidnim obrtnikom, ker so si zapisali na svojo zastavo geslo „po ceni, a slabo“. Producirali še čedalje cenejše in slabejše, in s tem podkopavali temelje poštenega rokodelstva.

In občinstvo je še podpiralo razvoj te nesolidne in nepoštenne konkurence, ker je vedno gledalo isto povsod in vselej — največ le na ceno, in ker ni poznalo kakor še dandanes ne pozna do dobra kvalitete ponujanih izdelkov.

Kdor se sam ni nič prida naučil v svojem rokodelstvu, in je največ le šušmaril, ta seveda tudi družih ni mogel popolnoma izučiti. Tako so ti malovredni mojstri sami največ storili, da se obrtni naraščaj ni ničesar poštenega naučil, in prav s tem so zadali različnim rokodelskim strokam smrtni udarec. Te razmere so prouzročile v prvi vrsti, da je rokodelstvo izgubilo zlata tla, katera je imelo toliko časa, in da mu je zrasla čez glavo konkurenca veleindustrije.

Veleprodukcija je pri takih razmerah napram rokodelstvu v premnogih ozirih znatno na boljem, ne samo vsled izborne kreditne in trgovinske organizacije nego zlasti produkcijske organizacije. Kapital dobi po ceni, razdeli ga na delnice, in to olajša v jednom oziru dovršenost v proizvodih in razširjenje izdelkov.

Najbujše pa so zadele rokodelstvo velike, uprav revolucijske spremembe v vsi produkciji in v vsem svetovnem gospodarstvu izumitve nove dobe, par in elektrika.

Vsled teh izumov, z razvojem strojaj kemije, elektrotehnike itd. so nastale razmere, katere so ubile poprejšnji red in katere so popolnoma predrugačile vse gospodarstvo, in torej tudi vse, kar je bilo poprej podlaga rokodelstvu, toda vzlic temu je trditev črnoglednih prorokov, da mora v tem velikanskem napredku produkcije rokodelstvo brez-pogojno utoniti, neutemeljena.

To dokažemo v prihodnjih člankih.

Kmetijstvo.

Križi in težave sosedu Antona z živinskimi boleznimi.

II. P. goltnena repa.

Jesen je. Ravnokar peljejo voz poln repe na dvorišče. Na potu pride kamen pod kolo, kar je prouzročilo močan stres, tako da je padlo nekaj repe na tla.

Kmalu potem vračal se je pastir z Antonovo živino domov. Dobra molzna krava je bila navadno vedno zadnja; trudila se je in iskala po potu kaj jesti, in pobrala je tudi vsak košček hrane in ga potem snedla. Ko je prišla blizu dvorišča, zapazila je na tla popadle repe. Zanj je to bila vesela najdba. Hitro se je lotila rep in jih je nekoliko požrla.

V tem hipu zapazil je pastir zaostajalko, stekel je k njej in jo gonil naprej s šibo. Hitro je popadla krava s svojimi zobmi še eno repo, ki je bila zelo velika. Grizla je in grizla, a je ni mogla spraviti v želodec. V istem hipu jo je udaril pastir, na kar se je krava jako vstrašila, in začela je hitro teči. A tudi repo je nezvečno pogoltnila, katera ji je ostala v zgornji tretjini grla.

Ko je pastir hotel kravo privezati z verigo, zapazil je, da močno sline tišči in se davi.

Sope tudi težko in kaže sploh neslast. Hrane se niti ni dotaknila. Pastir ji pomoli vode. Krava pokuša piti. Voda pa ji priteče zopet v gobec nazaj, in ona se davi še huje.

Sedaj steče dečko pri vratih iz hleva ven, in pokliče Antona. Isti pride po majhni pomudi.

V tem času je postal stan krave slabiji.

Pastir pripoveduje. „Krava je požrla veliko repo, ki ji je zagotovo ostala v goltancu.“

Kmet potiplje kravji vrat in čuti trd predmet.

Krava se je ustavljala z vso močjo vsakemu nadaljnjemu potipljanju, in kmet je moral nehati z svojim preiskovanjem. Zadrega je velika. Kmet ne ve, kaj začeti, kajti krava postaja slabija vsako minuto, in njeno stanje postaja nevarnejše. Slišal je že enkrat, da se more v goltancu ustavši se grizljaj pri živini poriniti v želodec.

Kako je treba to narediti, in kaj se pri tem mora rabiti, o tem ni imel Anton niti pojma.

Prva njegova misel je bila, zdravnika poklicati. A to se mu je zdelo vendar nekoliko prenatanko. V misel mu pade, da ve mogoče njegov sosed za kak svet, steče k njemu, in mu pripoveduje dogodbo.

Sosed vzame v hitrosti meter dolgo usnjato cev pavčeve debelosti, katera je imela na koncu svinčnati gumb. Istotako vzame podolgast košček lesa, kateri ima na sredi okroglo luknjico.

Ednako je čutil sosed pri preiskovanju v grlu vstavši se repo. Poskuša prvo z roko, da bi potegnil repo v gobec nazaj. Pri vsem svojem trudu ni imel sosed sreče. Repa se ni prav nič odmaknila od svojega mesta. Tudi porivanje ni imelo nobene koristi. „Sedaj naj se poskusi porivanje z ješčnikom“, pravi sosed in pusti peljati kravo ven iz hleva. Kravo postavijo na ravan prostor. Sosed in hlapec zgrabita kravo za roge. Zatem potisne sosed podolgasti kos lesa navprek kravi v gobec, in ga zaveže z rogmi. Skozi okroglo luknjo porine potem svinčeni gumb ješčnika, pri kojem delu se je trudil zelo, da ne pride svinčeni gumb med kravje zobe, ker v tem slučaju

bi pohabili zobje svinčeni gumb, in prouzročili bi nabrušene in opasne robe. Z obrajočimi in sunkastimi premikanji se je porinil ješčnik počasi v goltanec.

Kmalu je čutil sosed, da je svinčeni gumb zadel na repo. Rinil je in obračal previdno ješčnik nekoliko sem in tje. Sosed je že menil, da se mu je operacija popolnoma posrečila, a ne! Sedaj obtiči repa še enkrat pri vходу v prsih. Sosed porine z večjo močjo. Pri tem je kravo zelo zbolelo, tako da jo niso mogli skoraj več držati. A vse ni nič pomagalo. Repa se ne premakne niti za centimeter naprej dol, in sosed mora vsak nadaljni poskus opustiti. Meni, da bi se moral, ako bi se več moči potrebovalo, gotovo goltanec raztrgati, in krava bi bila zgubljena. Sosed svetuje Antonu, naj pošlje prej ko mogoče po živino-zdravnika, in odide. Ko je sosed odšel, pretila je nova in še večja nevarnost.

Ker se v živalčnem vampu vedno plini razvijajo, in isti niso mogli niti skozi goltanec, kateri je zaprla repa, mora se krava kmalu močno napihniti. Leva lakotna jama je počasno izginila. Mesto kake globenice na strani zapazil je Anton kmalu zelo obokano trebušno stran.

Istotako je postala tudi desna stran obokana. Žival je začela ječati, je padla in zopet vstala. Anton pokliče soseda, in ga vpraša, je li bi bilo dobro, če bi kravo obrzdali s poreslom, in jo zatem krepko drgnili po trebuhu. Sosed se mu smeje in pravi, da bi bila to velika norčija ali neumnost.

Poreslo v gobcu ima namen provzročiti riganje, to je spustiti pline skozi goltanec.

To pa sedaj ni mogoče, ker zapira repa grlo.

Sosed je še šel po pripravo, ki se imenuje trokar, je podobno bodalu.

To sune sosed kravi v levo stran (v levo lakotnico) v smeri proti vampu. Zatem drži s prstom ploščo na luknji in potegne bodalo ven.

Mnogo zraka je izšlo. Krava je padla na isto stran, in videlo se je, da je čvrsteja. Ko se je luknja enkrat zaprla, vzel je sosed šibico nove metle in drezal po nji, dokler je šel zrak ven.

Ko so se še s kravo bavili, stopi živinozdravnik v hlev. Sosed mu je na kratko razložil dogodljaj. Živinozdravnik je vse odobril, kar se je do sedaj storilo, in rekel, da je bilo neobhodno potrebno, kravo vbosti, ker drugače bi poginila za zaduženjem.

Ko se je krava razmerno opomogla, peljali so jo zopet iz hleva k daljnemu preiskovanju. Živinozdravnik je hotel še sam poskusiti, ako bi se dalo, poriniti repo dol. Postopal je s ješčnikom, kakor sosed, in posrečilo se mu je po nekaj previdnih poskusih, da je z ješčnikom porinil repo nižje za par centimetrov, a ostala je še enkrat v prsnem delu goltanca. Vsi nadaljni poskusi so spodleteli.

S klicom nevolje je vzel živinozdravnik končno ješčnik ven iz grla, Sedaj je postala stvar zelo neprijetna. Operacija ni bila več mogoča. Repa je bila v prsni notrini, in ni bilo mogoče, doseči jo z zarezo. A živinozdravnik pri vsem tem ni obupal. Rekel je Antonu, da za sedaj ni mogoče nič narediti. (Konec sledi.)

Novice.

— **Osebnosti.** Davčni oficijal Robert Lindtner je imenovan davčnim kontrolorjem, davčni adjunkt Ivan Oswald davčnim oficijalom v X. čin. raz. in davčna praktikanta Artur Sedlar in Ivan Stabelj davčnima adjunktoma v X. čin. raz. — Rudniški eleve, g. Josip Vitous, je imenovan plavžarskim mojstrom pri rudniškemu ravnateljstvu, v Idriji. — Računski praktikant pri ljubljanskem fin. ravnateljstvu g. Josip Rasp, je imenovan računskim praktikantom v finančnem ministersvu.

— **Javne ure v Ljubljani.** Predstojništvo frančiškanskega samostana namerava oskrbeti na pročelji te cerkve transparentno, v nočnem času električno razsvetljeno uro, ako se dotični stroški deloma prevzemo od mestne občine. Takih javnih v noči razsvetljenih ur pogrešajo zlasti tujci v našem mestu.

— **Poraba starih notranjih vožnih listov.** C. kr. ministerstvo za železnico je v sporazumljenji z c. kr. finančnim ministerstvom glasom naredbe z dne 16. aprila 1899 št. 16.456 rok za popolno porabo starih notranjih vožnih listov, odločen z odredbo z dne 15. aprila 1898 dr. z. št. 48 na eno leto podaljšalo za daljnih šest mesecev, to je do konca oktobra t. l. — Tekom tega časa se smejo torej stari vožni listi rabiti, in sicer ne le za pošiljatve na avstrijske postaje, temveč vsled sporazumljenja z gosp. kr. ogerskim trgovinskim ministrom tudi za pošiljatve na ogerske postaje. — Ravno tako ni smeti tekom podaljšane roka odklanjati pošiljatve, prišedših s starimi ogerskimi vožnimi listi iz Ogorskega na avstrijske postaje. Mnogoštevilni bralci cenjenega lista bodo gotovo slavnemu uredništvu hvaležni, če vsprejme med „Domače stvari“ v kratki notici gorenjo naredbo in opozori nanjo čita-joče občinstvo.

— **Napadeni orožniki.** 29. aprila po noči so patrolirali okoli Stožice orožniki, ker se je bilo bati kakih izgrediv. Na cesti proti Ježicam napadli so fantje orožnike in zbežali. Orožniki so ujeli samo Jerneja Pedšuha, ter ga izročili dež. sodišču.

— **Istrski dež. zbor.** V zadnji seji deželnozborskega odseka je bil osebno grof Goëss. Pretresovalo se je vprašanje je-li naj se premesti istrski dež. zbor in dež. odbor iz Poreča v Pulj. „Piccolo“ javlja, da je namestnik vladno stališče precizoval, tako da je vladi vse jedno, se li premesti dež. zbor v Pulj, ali se ne premesti.

— **Češki turisti v Ljubljani.** 60 čeških turistov se je popeljalo dne 3. maja iz Prage skozi Ljubljano na naš slovanski jug, da si ogledajo Dalmacijo. Pri vračanju v milo jim domovino posetijo nas na binkoštno nedeljo. Binkoštni ponedeljek se popeljejo v postojinsko jamo, od koder se vrnejo zvečer zopet v Ljubljano. Drugi dan se odslové. Slov. plan. društvo se že pripravlja, da dostojno sprejme brate Čeha. Mislimo, da se ne le turisti vesele njihovega poseta, ampak cel slovenski rod v Ljubljani in po celem Kranjskem. Torej dne 21., 22., in 23. maja praznovali bomo staro pobratimo Čehi in Slovenci.

— **Državno podpora** v 100 gld., je poljedelsko ministerstvo nakazalo kmetijski podružnici v Grahovem (logaški okraj) za napravo ograje okoli drevesnice.

— **Samomor.** 2. t. m. zvečer se je 78letna Marija Kecelj v Trzinu v drvarnici obesila. Starki se je menda zmešalo.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so poslali: Slavna posojilnica v Konjicah 25 gl. — Slavna Notranjska posojilnica v Postojini 20 gld. — Slavna posojilnica in hranilnica v Sinčivasi na Koroškem za velikovsko šolo 70 gld. — Slavna posojilnica v Cirknici 10 gld. — Č. g. Anton Lednik, župnik pri Sv. Duhu v Ločah 10 gld. ustanovnine. — Trnovski gost v Ljubljani 2 gld. — A. Koblar 4 gld. — Č. g. Pr. Zakrajšek, semeniški duhovnik v Gorici, 25 gld., nabrane med goriškimi slovenskimi bogoslovci. — Slavno uredništvo „Slovenca“ v Ljubljani 21 gld. 20 kr. — G. Ivan Bonač, trgovec s papirjem v Ljubljani, 20 gld. kot prvo skupilo za Tomo Zupanove razglednice. — Slavna posojilnica v Logatcu 10 gld. — Č. g. Avg. Skočir, kurat dež. bolnice v Gradcu, 25 gld. za prvih 5 mesecev t. l. — Darilo nekoga rajnega duhovnika 163 gld. 40 kr. — Č. g. Ivan Trpin, beneficijar v Šmartinu pri Litiji, 5 gld., za prodane razglednice kot I. donesek ustanovnine. — G. Hinko Cerer v Boštanju nabral 3 gld. na svatbi Terezinke Kirarjeve z geslom: „Naprej zastava Slave!“ — Slavna posojilnica v Gor. Gradu, 5 gld. — Živeli navdušeni nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,

— **Strica iskat.** Te dni sta prišli v Ljubljano dve devetletni deklici iz Rečice na Štajerskem. Iskali sta svojega strica; povprašuje neko ženo po svojem stricu, sliši ju redar, kateri ju o'pelje k stricu. Toda kmalu je zginilo otrokoma veselje. Prišli sta materi in ju odpeljali zopet v Rečico.

— **Tombola z dobitki** je dovoljena za tekoče leto kmet. podružnici v Begunjah na Gorenjskem.

— **Vodovod** v Ilirski Bistrici je dovršen, kolavdacija se je vršila dne 28. aprila.

— **Pri usposobljenih izpitih** so dobili usposobljenost za ljudske šole z nemškim in slovenskim jezikom gospodje Guštin Emil, Kaffon Ignacij, Klemenčič Ivan, Mlakar Fran in gospodična Franica Vovk, gosp. Juštin Ivan za nemščino ko učni jezik, g. Petras Henrik pa za verouk.

— **V pokoj** je stopil č. g. Fr. Pleško, župnik v Podragi na Vipavskem.

— **Krematorij v Gradcu.** Mestni zastop je ustregel prošnji dunajskega društva „Flamme“, da sezida krematorij in kolumbarij v Gradcu, ki preide ščasoma v obč. last. Torej „velikonemški“ Gradec bo prvi mej onimi naprednimi mesti v Avstriji, ki smatra sežiganje mrličev za najnujnejšo socialno potrebo. Res tako hitro napreduje Gradec, Dunaj, glavno mesto Avstrije, noče slišati ničesar o krematoriju.

— **Na Opčinah** je umrl posestnik Ivan Sosič, star 77 let. Bil je mož narodnjak prve vrste, in pri volitvah je bil vedno strupen gad lahonskim nasprotnikom. Takih mož ima malo tržaška okolica. Boril se je do svojega zadnjega trenutka za narodno stvar, za kar mu Bog tisočkrat povrni! Naj v miru počiva!

— **Državne podpore.** Poljedelsko ministerstvo je dovolilo tukajšnji kmetijski družbi v svrhu pospeševanja živinoreje in rastlinstva naslednje podpore za tekoče leto, za družbino sadno šolo 300 gld., za nakup bakrenega vitrijola in peronospera-brizgalnic 1000 gld., za povspesjevanje in povzdigo sadne kupčije 200 gld., za nakup plemenih bikov 2000 gld., za povzdigo ovčjereje 300 gld., svinjereje 500 gld., čebelereje 150 gld.

— **„Slovenske Maticе“** XXXIV. redni občni zbor se vrši v sredo dne 24. maja t. l. ob 5. popoldne v mestni dvorani. 1) Predsednikov govor. 2) Letno poročilo tajnikovo o dobi od 16. aprila lani do 15. maja letos. 3) Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu za l. 1898. 4.) Volitev treh

sedaj, ko bi se število delavcev pomnožilo; po mestih in deželi pa bi napočil zopet dan zadovoljnega življenja med obrtniki in poljedelci, kakor je bilo nekdanj. Oživila bi zopet razna društva, katera so razpala, in marsikaj dalo bi se še doseči in storiti za onemogle delavce.

Kmetijstvo.

Križi in težave sosedu Antona z živinskimi boleznimi.

II. Pogoltnena repa.

(Konec.)

Potrebni zakol naj se preloži za 24—30 ur.

Če se napihnjenje ne poveča, ni velike nevarnosti.

Lupino trokarja naj se pusti še notri, da uidejo plini, ki se vedno nabirajo.

Za dober izid se ne sme še obupati. Večkrat se pripeti, da se reči, kakor krompir, repa, vsled telesne gorkote polagoma omehčajo, in zdrknejo v 12—36 urah same od sebe. Tlačenje ni toliko sitno, če so se vstavše se reči omehčale, predpostavljeno, da ni goltanec otekel vsled kakih notranjih poškodovanj. Koristno je zlivati kravi vsako uro pol časice olja, tudi če ga krava izpljuje takoj.

Z veseljem je sprejel Anton to vest. Živinozdravnik in sosed se odstranita. Anton je osebno stražil pri kravi. Vedno je brskal po trokarjevi lupini, ako se je zaprla. Vlival je vsako uro kravi pol časice olja. Drugo jutro je bila krava še precej vesela in čvrsta. Hotela je jesti, a takoj, ko ji kmet ponudi, vzame omelce sena v gobec, spusti na tla. Napihnjenje ni postajalo večje, temveč vedno več zraka je šlo skozi trokarjevo lupino. Počna in davljenska gibanja so nekoliko popustila.

Predpoludne je prešel, ravno tako poldne. Popoldne je krava naenkrat majala zelo močno z glavo in vratom. Istotako je tudi pogoltnjevala.

Kmalu potem se približa drogu in začne gristi ostala zeljnata perja. Začetkoma je bilo goltljenje počasno in plašljivo, potem pa vedno živahneje. Z veseljem je Anton zapazil to, kako je krava snedla pomejeno omelce sena s slastjo.

V tem času pride živinozdravnik. Ves iznenaden je bil, ko mu je Anton pripovedoval, da je krava začela zopet jesti.

Pri preiskovanju našel je živinozdravnik, da kravi ne manjka nič več. Konstatovati ni bilo nobene mrzlice ne velikih bolestij v goltancu. Prinesli so kravi bedenj vode, katero je počasi, a vso izpila. Zdravnik je bil mnenja, da ni potreba več, kake posebne preiskave ali operacije, le treba je kravi dajati nekaj dnij samo tekočo hrano. Seno, rezanico in slamo naj se ne daje kravi kajti stisnjeni kraji v goltancu se bi razdražili in vneli.

Svetoval je tudi, naj se pusti ostenovo lupino toliko časa v rani, dokler krava ne začne prežvekvati.

Pri slovesu je svetoval živinozdravnik Antonu, naj pobere v prihodnje na tla popadle repe, da ne bi bila kravi dana prilika, še kedaj cele repe pogoltniti. Anton si je to dobro zapomnil. Gledal je in pazil, da ni prišla kaka krava k polni vreči podzemljic ali k vozu, polnemu repe.

Novice.

— Osebnosti. Naš rojak konzul Pogačar Alojzij je premeščen iz Jaša v Kairo. Občina Slap pri Vipavi je imenovala g. učitelja Frana Punčuha, ki je tudi načelnik posojilnice v Slapu, častnim občanom.

— Mestna posredovalnica za delo in službe. Leta 1897. je predložil bil že magistratni policijski svetnik Podgoršek F. mestnemu občinskemu svetu obširno poročilo za ustanovitev mestne posredovalnice za delo in službe, in je obč. svet bil tudi sklenil, da se taka posredovalnica tudi ustanovi. Ker pa je bilo tudi sklenjeno, da se za posredovanje zahteva nizka pristojbina, (10 vinarjev), in dež. vlada mestni občini podelila Koncesije za posredovanje, češ, da bi bilo to veliko pridobitno podjetje mestne občine. Kakor čujemo, je sedaj magistratni policijski svetnik Fr. Podgoršek, kateri se je bil dne 2. t. m. na Dunaju udeležil enquete za deloposredovanje, predložil vnovič svoje poročilo in predlagal, da se za posredovanje za delo in službe vrši popolnoma brezplačno, in da se ustanovi samostojni deloposredovalni urad. Mestni magistrat se je bil obrnil do delodajalcev in delojemalcev v Ljubljani, da so izrekli svoje mnenje o nameravani ustanovitvi mestne posredovalnice za delo. Skoraj jednoglasno so se vsi vprašani izrekli za ustanovitev, a za brezplačno posredovanje in so naglašali, da bi bila rešitev vprašanja v deloposredovanju častno socialno-politiško dejanje. Upamo, da se bode to že sedaj zgodilo.

— Iz izsterskega dež. zbora. Italijanski poslanci isterskega dež. zbora so na predlog posl. dr. Bube sklenili, da se veljavnost mandatov slovenskih poslancev, ki vstrajajo v absinenci, za sedaj še ne prekliče.

— Politično društvo „Sloga“ v Gorici imelo bo dne 25. t. m. svoj letni občni zbor. Kakor se nam piše iz Gorice, utegne biti ta občni zbor jako zanimiv in pomemben za razvoj političnih razmer na Goriškem.

— Zlata poroka. Dne 16. t. m. sta praznovala stariša gospe Svetčeve v Litiji Lovro in Ivana Pive svojo zlato poroko. Oče je bil rojen leta 1814; mati pa l. 1819. Ker sta oba še precej krepka, nadejati se je, da bosta dočakala še demantsko poroko! Čestitamo!

Ilmen. Poročila sta se dne 15. t. m. v Sevnici ob Savi g. dr. Fr. Vidic, ces. kr. urednik državnega zakona in gdč. Marica Cimperšek, učiteljica. Čestitamo!

— Nova orožniška postaja se je ustanovila v Vačah v litijskem okraju.

— Nevihta v Novem mestu. Dne 12. t. m. popoldne mej 4. in 6. uro je po Novem mestu in okolici razsajala silna nevihta. Strela je na več mestih udarila in na proštmem vrtu razklala hruško. Nekaj korakov od te hruške se je mudila neka delavka, kateri pa se ni nič zgodilo.

— Štipendija za znanstveno potovanje po Francoskem je naučno ministerstvo podelilo profesorju na ljubljanski višji realki, g. Laharnarju.